

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 1. In quo consistat Christiana perfectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

Nec tamen putandum est, hæc Exercitia ad Religiosos sic pertinere, ut non æquè Sacerdotibus convenire censeri possint, cum enim hi Vicarij sint Episcoporum, qui, quia alios perficere debent, in statu perfectionis jam constituti esse censemur, meritò ab opis quoque ob paritatem causæ par perfectio requiritur, atque adeò perfectionis naturam cognodere, mediāque ad eandem acquirendam vel augendam convenientia adhibere debent, quæ quidem præfens divisio copiosè illis suppeditabit.

Quod si minùs placeat, omnes Meditationes eo, quo posita sunt, Ordine assumere, & meditari, possunt tamen illæ adhuc servire pro specialibus Meditationibus, ita ut si quandoque materia de simili virtute prescribatur, ea ex hac divisione assumatur. Sed & considerationes pro singulis diebus assignatae utiliter etiam, si alia materiarum divisio assumpta fuerit, usurpabuntur.

Cum verò non parùm conducat ad Meditationes has majori cum fructu peragendas, si priùs natura perfectionis bene intelligatur, visum est non inutile futurum, si breve ejusdem compendium præmittatur, quod quidem sequens paradigma exhibebit.

Compendium

PERFECTIONIS CHRISTIANÆ:

§. I.

In quo consistat Christiana perfectio.

Consistit perfectio in actionibus perfectis, perfectæ actiones sunt, quæ supremæ regulæ & idem omnis perfectionis, videlicet Rationi & Voluntati divinae under-

qua-

quaque sunt conformes; crunt autem unde quaque confor-
mes, si quoad substantiam ipsam, quoad modum, & quoad
finem faciunt conformes, id est, si semper egerimus, quod nos
DEUS, quoniam modo vult, & quia vult; id quod breviter & nos
vosè expressit, qui dixit:

*Omne tulit punctum, patitur qui semper agit,
Quæ vult, quoniam modo vult DEUS, & quia vult.*

Hinc colligitur I. Rectè à Christo omnes ad perfec-
tum vocatos esse, dum dixit: Estote perfecti sicut Pater
est cælestis perfectus est, quia omnes possunt & debent
imitationem cælestis Patris omnia sua opera bene facere.

Colligitur II. S. Ignatium rectè dixisse, hominem con-
sumi esse ad hoc, ut Dominum DEUM suum lauder, revere-
tur, ameri, eique serviens salvus fiat; nam hæc omnia sunt
qui actiones suas perfectè ut supra diximus, absolvit, con-
modo enim opus suum Artificem magis laudare, aut servare
suo Domino melius servire, aut Sponsa suum Sponsum per-
fectius amare potest, quam si faciant semper, quæ quo-
do, & quia Artifici, Domino, aut Sponso placent?

Colligitur III. Ex his tribus capitibus profectum in per-
fectione metiendum esse, ita ut ille perfectior censeatur, qui
facit, quæ DEO magis placent, & modo, qui magis placet,
purius, quia DEO placent. Quolibet enim ex his tribus
capitibus suos gradus habet. Nam 1. Substantiam operis
quod attinet, magis DEO cæteris paribus placet, quæ puro
charitatis continent, illa autem plus charitatis contine-
nt, quæ magis difficultia sunt, aut majorem abnegationem invi-
vunt, aut non ad propriam tantum, sed alienam etiam laborum
tem promovendam diriguntur. 2. Modum quod attinet,
tanto magis is placet DEO, quanto majori cum alacritate
diligentia, & constantia spirituali peraguntur. 3. deinde
Finis operis tanto perfectior est, quanto minus de solam
procœdio, aut laude humana admittitur.

Colligitur IV. Religiosi perfectionem maximam, ut
ne notavit P. Hugo Roth, in eo confidere, ut communio reli-
gionis suæ opera perfectè obeat, atque adeò illud feme-
nitatem agat, quod obedientia præscribit; & eo modo agat, quem
in Regulis & Instructionibus assignat; & propter cum finem
agat, quem Religio præfigi jubet, scilicet propter solum
vinum beneplacitum.